

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117875

§. 28. Hincmari Statuta Synodica.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66112)

in loco sibi assignato, ubi ab omnibus Sæculum IX.
A.C. 874.
conspiciatur. Anno septimo ad oblationem procedat, sed omnium ultima.

Anno septimo exacto Communionem Corporis & Sanguinis Domini Nostri accipiat, si pœnitentiam rite impleverit. Toto reliquo vitæ tempore virtuti humilitatis & temperantiæ studeat. Abbatissa autem secundum Regulam caveat, ne pœnitentem nimio rigore contra discretionem opprimat.

c. 64.

Quod duæ Monachæ consciæ Berta & Erpreda crimen alterius sibi cognitum non revelaverint, cum ad silendum more Confessariorum nullatenus tenerentur, virgis, sicut Duda, moderate castigentur, & pœnitentiæ trienni, pro delicti sui modo, subdantur. Hoc Decretum atque etiam Epistolam Synodalem Hincmari opus esse, conjectura est; id enim Stili prolixitas & multitudo Citationum indicant.

n. 8.

§. XXVIII.

Hincmari Statuta Synodica.

Eodem anno Hincmarus Remensis, in Synodo mense Julio celebrata, Parochis suæ Diœcesis quinque articulos sequentes tradidit: *Presbyteri nostræ Diœcesis dicuntur, suas Parochias negligere & Præbendam in Monasterio Montisfalconis accipere, atque Canonici ejus-*

*Hincm. to. I.
dem p. 732.*

Sæculum IX. *dem Monasterii Parochias rurales reger-*
 A. C. 874. *das suscipere.*

to. 8. Conc.
 p. 587.

6. I.

Præbenda dicebatur pensio seu distri-
 butio rerum naturalium, quam singuli Ca-
 nonici ad se sustentandum accipiebant;
 unde postea hæc vox ad indicandum Ca-
 nonici munus adhibita est. Hincmarus
 refert deinde Canones, quibus transitus
 ab una Ecclesia ad aliam, & multo ma-
 gis possessio duorum Beneficiorum Cle-
 ricis interdicitur. *Volunt isti, inquit,
 securitate in Monasteriis, & simul De-
 cimis frui; sed simul Officiis Parochi &
 Canonici defungi non possunt. Si noster
 baptizandus est infans in mortis pericu-
 lo constitutus, aut Viaticum ad ægrotum
 deferendum, non licet Canonico de Mo-
 nasterio egredi, & ad agros pergere;
 unde si Presbyter propter aliquam corpo-
 ris infirmitatem, aut peccati occulti ven-
 tum, in Monasterium se recipere volu-
 rit, datis literis Parochiæ suæ Titulo
 renunciât; secus, in Parochia remaneat.*
 Monasteria Canonorum, (*) quemad-
 modum etiam Monachorum illa ætate
 adhucdum clausa erant, atque velut A-
 syla contra illorum temporum atrocitiam
 habebantur.

6. 2.

Tum Hincmarus prosequitur: *Sæpe
 vos monui de Matriculariis, qua ratione*

(*) Nempe Canonorum Cathedralium.

eos recipere, iisque Decimarum partem Sæculum IX.
 tribuere debeat. Hi Matricularii erant A. C. 874.
 pauperes in Commentario Ecclesiæ in- Sup. Lib.
 scripti; quod ad Regulam S. Chrode- XLII. §.39.
 gangi annotavimus. Rursus Hincma-
 rus: *Prohibui vobis, pro eo, quod quis*
Matriculæ Ecclesiasticæ inseratur, nec
munus, nec obsequium, nec pretium sive
in domo sive extra domum accipere. Hoc
iterum vobis inculco; nam istud, quid
est aliud, quam eleemosynam vendere?
Decerno autem, ut Presbyter, qui hujus
avaritiæ reus convictus fuerit, depona-
tur, & nec cum pauperibus decimarum
partem, quam Matricularii habent, ac-
cipiat.

Præterea Hincmarus Ecclesiæ Le-
 gem, ne quis Clericus inter feminas ha-
 bitet, aut colloquatur, renovat. Dicit:
Non movebo quæstionem, an feminis stu-
prum obtuleritis, sed puniam vos, si plus-
quam Clericum deceat, familiariter cum
iis egeritis. Vel omnium feminarum
alloquio, vel Ministerio Sacerdotali re-
nunciate. Delatum est ad me, quod ali-
qui ex vobis, Ecclesiarum suarum cura
abjecta, emant Allodia, (id est fundos
proprius) quæ excolunt, & in iis ædes
extruunt, ubi feminae habitant. Nec
Bona illa Ecclesiæ acquisita putent, quod
Canones præcipiunt, sed ea propinquis
suis aut aliis tribuant. Scitote, illos se-
cundum

Sæculum IX. *cundum legum rigorem pœnas mihi delatos, si quos invenero, tantos abusus commendare nolentes.* Nempe Presbyteri, cum parcissime eleemosynam darent, & hospitalitatem non colerent ex redditibus Ecclesiæ sibi Bona immobilia comparabant. Tandem prohibet, ne datis muneribus Patronos sollicitent ad concedendum sibi Parochias vacantes, quas deinde Discipulis suis conferant. *Non ignoratis, inquit, nullum Fidelem in nostra Diœcesi pati velle, ut Ecclesia sua Presbyteri Ministerio careat, & Presbyterum sine Ordinatione Episcopi ministrare non posse. At ego nullum Clericum mihi delatum ordinabo, nisi dignum judicavero; unde culpa in vos recidit, quod Patroni bonos Clericos non deligant.* Ex hoc loco dispicimus, Hincmarum nullum Clericum nisi aliquo Titulo vacante ordinasse.

§. XXIX.

Concilium Ravennatense.

*Rub. lib. 5.
p. 243. to. 9.
Conc. p. 1135*

Eodem anno octingentesimo septuagesimo quarto Joannes VIII. Papa, Ravennam delatus, convocato septuaginta Episcoporum Concilio, dissidium inter Ursum Ducem Venetorum & Petrum Patriarcham Gradensem ortum composuit. Cum enim, Senatore Episcopo Torcellensi vita functo Dominicus Abbas